

مکان‌یابی سطوح موثر بر دبی اوج سیل به منظور برنامه‌ریزی و مهار سیل با استفاده از مدل HEC-HMS (مطالعه موردی حوضه آبخیز طالقان)

زهرا حجازی‌زاده^۱، علیرضا حسینی^۲ و صمد شادفر^۳
تاریخ وصول: ۱۳۹۵/۹/۱۸، تاریخ تایید: ۱۳۹۵/۱۱/۲۰

چکیده

مطالعه حاضر در حوضه آبخیز طالقان در استان البرز بهمنظور اولویت‌بندی مناطق موثر بر دبی اوج سیلاب صورت گرفته است. برای این منظور با استفاده از نرم‌افزار سیستم اطلاعات جغرافیایی (Arc GIS) نقشه‌های مشخصات فیزیکی حوضه آبخیز طالقان تهیه گردید؛ همچنین داده‌ای باران‌سنج ثبات و رواناب ثبت شده معادل آن برای ۲۰ سال دوره آماری (۱۳۹۲-۱۳۷۲) از آب منطقه‌ای تهران اخذ شد در نتیجه چهار واقعه سیل از آمار موجود استخراج و مورد واسنجی در مدل هیدرولوژیکی HEC-HMS قرار گرفت بهمنظور واسنجی و شبیه‌سازی هیدرولوگراف از روش SCS و برای روندیابی در آبراهه‌ها از روش Lag time استفاده شد و در نهایت، با استفاده از دوره بازگشت ۵۰ ساله و استفاده از روش تکرار حذف انفرادی زیرحوضه‌ها در محیط HEC-HMS هریک از زیرحوضه‌ها از نظر سیل‌خیزی اولویت‌بندی شدند. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که میزان مشارکت زیرحوضه‌ها در دبی خروجی کل حوضه تنها تحت تاثیر مساحت و دبی اوج زیرحوضه‌ها نمی‌باشد و عواملی مانند شماره منحنی و گروه هیدرولوژیک خاک نقش قابل توجهی را در سیل‌خیزی دارند.

کلیدواژگان: پتانسیل سیل‌خیزی، حوضه آبخیز طالقان، دبی اوج سیلاب، SCS، GIS.

۱. استاد آب و هواشناسی دانشگاه خوارزمی

۲. کارشناس ارشد آب و هواشناسی دانشگاه خوارزمی (نویسنده مسئول)

۳. دانشیار پژوهشکده حفاظت خاک و آبخیزداری، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران، ایران

مقدمه

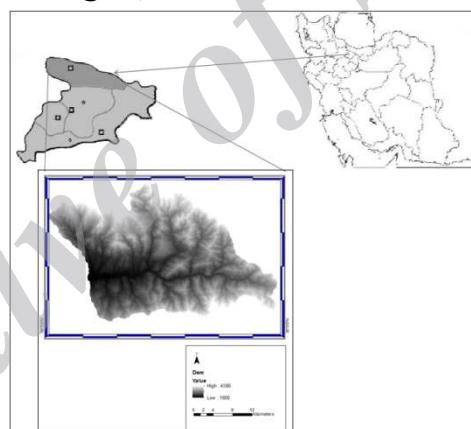
آمارها حاکی از آن است که سیلاب از نظر تلفات در میان حوادث دیگر نقش زیان‌باری را دارد است. این امر کشور ایران را در مقام هفتم در دنیا از لحاظ سیل خیزی قرار داده است (نصری، ۱۳۸۹). تعیین پتانسیل سیل خیزی زیرحوضه‌ها از جمله مطالعات پایه و اساسی است که می‌تواند گامی مهم در زمینه بسترسازی جهت کاهش بلایا باشد. مشخصات فیزیکی یک حوضه آبخیز از عوامل تعیین‌کننده در رخداد این حادثه بوده و اغلب مسائل هواشناسی، هیدرولوژی و حفاظت آب و خاک با آن در ارتباط مستقیم و غیرمستقیم است (داونس، ۲۰۰۰). اندازه و تکرار سیل ناشی از عوامل متعددی است که بسته به شرایط جغرافیایی و اقلیمی هر منطقه تغییر می‌کند. در سال‌های اخیر با رشد و توسعه کامپیوتر سرعت محاسبات ریاضی و در نتیجه آن مدل‌سازی ریاضی افزایش یافته است و نتایج حاصل از آن‌ها نیز رضایت‌بخش می‌باشد. فرایند بارش و رواناب با توجه به تغییرات زمانی و مکانی بارندگی، رطوبت خاک تبخر و تعرق فرایند بسیار پیچیده‌ای است؛ لذا، شناخت آنها و پارامترهای دیگری که در این فرایند موثر هستند مانند: پوشش گیاهی، کاربری اراضی، شبیه حوضه و خصوصیات زهکشی اراضی ضروری می‌باشد. در سال‌های اخیر استفاده از مدل‌های بارش رواناب برای مدل‌سازی هیدرولوژیکی حوضه‌های آبخیز به عنوان سرعت عمل و دقت در محاسبات و همچنین کمک در تصمیم‌گیری مدیران حوضه‌های آبخیز بسیار متداول شده است. پژوهش‌ها و مطالعات مرتبط با مسائل هیدرولوژی در سال‌های اخیر رشد چشمگیری داشته، یکی از نرم‌افزارهای موجود جهت شبیه‌سازی بارش و رواناب مدل نرم‌افزاری HEC-HMS است، این مدل با داشتن زیرمدل‌های مختلف کارایی و کاربرد وسیعی در بسیاری از نقاط دنیا دارد (نبل و همکاران، ۲۰۰۲) در مطالعه موردی سیل در رودخانه سان‌آنتونیوی امریکا، با استفاده از مدل HEC-HMS و HEC-RAS به نتایج قابل قبولی رسیدند. بررسی آنها نشان داد که حوضه‌های بزرگتر و با تنوع بیشتر مورفولوژیکی، خاک و پوشش گیاهی سهم کمتری در سیل خیزی دارند در حالی که زیرحوضه‌های کوچکتر و فاقد این شرایط نقش بیشتری در دبی اوج سیل دارند. بررسی آنها نشان داد مطالعات هیدرولوژیکی سیل با استفاده از این مدل در مقیاس منطقه‌ای و محلی و ترکیب آن با سیستم اطلاعات جغرافیایی برای شبیه‌سازی طغیان سیل در حوضه‌های آبخیز می‌تواند نتایج موفقی داشته باشد. در کاری

دیگر (جیمز اولچ و زی جیا ۲۰۰۹) با استفاده از مدل HEC-HMS به پیش‌بینی سیل در دو حوضه کوهستانی کنار هم در جنوب چین پرداختند. آنها برای این کار ۱۶ رویداد سیل با طول دوره هفت‌ساله انتخاب کرده و از روش هیدروگراف واحد SCS در تبدیل بارش به رواناب سطحی و برای روندیابی از روش ماسکینگام و از روش آزمون و خطا برای کالیبره کردن مدل استفاده کردند. بررسی و مشاهده خروجی مدل نشان داد که همبستگی خوبی بین سیل واقعی و شبیه‌سازی شده وجود دارد و هر دو هیدروگراف به هم شبیه هستند؛ آنها به این نتیجه رسیدند که مدل HEC-HMS مدلی مناسب برای حوضه مورد مطالعه است. همچنین، (برلی و همکاران، ۲۰۰۶، پاپاس و همکاران، ۲۰۰۷)، (کرستوف و همکاران، ۲۰۰۱) با به کارگیری نرم‌افزار سامانه اطلاعات جغرافیایی GIS و نرم‌افزار HEC-HMS یک مدل بارش - رواناب ارائه نمودند و نتایج آنها حاکی از قابلیت این روش در شبیه‌سازی هیدروگراف سیلاب یک حوضه آبخیز است (روغنی، مهدوی، غفوری، ۱۳۸۲)، با هدف بررسی توزیع مکانی مناطق موثر بر دبی اوج سیل در حوضه رودک از مفهوم نمودار مساحت - زمان - و مدل هیدرولوژیکی RAFTS استفاده و اقدام به شبیه‌سازی سیلاب نموده، نتایج کار آنها نشان داد که بخش میانی حوضه اثرگذارترین بخش در سیل خیزی است. (خسروشاهی و تقیان، ۱۳۸۴: ۲۸) از مدل HEC-HMS جهت تعیین حساسیت اثر برخی از عوامل موثر بر سیل خیزی زیر‌حوضه‌های آبخیز دماوند استفاده کردند. نتایج حاصل نشان داد رفتار هیدرولوژیکی زیر‌حوضه‌ها نسبت به خروجی غیرخطی است و عوامل موثر بر سیل خیزی زیر‌حوضه‌ها از دیدگاه تاثیر بر سیل خروجی حوضه و همچنین بحرانی‌ترین زیر‌حوضه قابل شناسایی می‌باشد (ایزانلو، مرادی؛ صادقی، ۱۳۸۸) با استفاده از مدل شبیه‌سازی سیل HEC-HMS به اولویت‌بندی مکانی زیر‌حوضه‌های حوضه آبخیز کوشک‌آباد خراسان پرداختند، آنها پس از تعیین اطلاعات موردنیاز با روش شبیه‌سازی SCS روندیابی ماسکینگام و استفاده از پارامترهای تلفات اولیه، شماره منحنی، و زمان تاخیر و روش حذف انفرادی زیر‌حوضه‌های موجود را اولویت‌بندی نمودند. نتایج کار آنها نشان داد که از محل خروجی به سمت بالادست و بخش‌های میانی حوضه تاثیر زیر‌حوضه‌ها در دبی اوج و حجم سیل خروجی کل به دلیل همزمانی حضور دبی و حجم سیل زیر‌حوضه‌ها در محل خروجی و تاثیر آنها بر یکدیگر افزایش می‌یابد. (نشاط و صادقی، ۱۳۸۵) با استفاده از مدل HEC-HMS و استفاده از روش SCS در حوضه باع ملک خوزستان به نتایج قابل قبولی رسیدند. بررسی سوابق موجود در ایران و

جهان نشان می‌دهد که استفاده از مدل‌های هیدرولوژیکی بارش و رواناب نظری HEC-HMS کاربرد بسیار وسیعی در مطالعه و آگاهی از پارامترهای اثرگذار بر سیل خیزی داشته است. تحقیقات یاد شده عمدتاً با هدف بررسی شاخص‌های اثرگذار بر سیل خیزی حوضه‌ها و تاثیر آنها بر پاسخ به بارندگی صورت گرفته است و یانگر عملکرد خوب مدل در تصمیم‌گیری‌ها برای مدیریت حوضه بهشمار می‌رود.

داده‌ها و روش‌ها

حوضه آبخیز طالقان با مساحت (۱۲۴۲/۶۵) کیلومترمربع بین "۳۰° و ۳۶°" تا "۲۱° و ۲۶°" عرض شمالی و "۵۰° و ۵۱°" تا "۱۸° و ۲۶°" طول شرقی قرار دارد. محدوده مورد مطالعه به فاصله ۱۲۰ کیلومتری شمال‌غرب تهران یک حوضه کوهستانی نسبتاً مرتفع در بطن سلسله جبال البرز است، ارتفاع این حوضه ۱۷۰۰ متر تا ۴۴۰۰ متر از سطح دریاهای آزاد است. مساحت کل حوضه برابر ۱۳۵۳۶ هکتار است. این حوضه به‌وسیله خط‌الراس‌های دو رشته جبال شمالی و جنوبی که در شرقی‌ترین قسمت حوضه به یکدیگر می‌پیونددنده محصور گشته است و بخش غربی آن خروجی رودخانه طالقان را تشکیل می‌دهد که بالنسبة کم ارتفاع‌تر است.

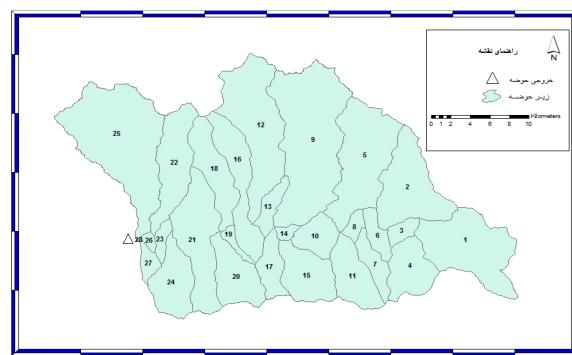

شکل ۱. موقعیت جغرافیایی حوضه آبخیز طالقان در استان البرز

خصوصیات فیزیکی زیر حوضه‌ها

حوضه آبخیز طالقان تا خروجی حوضه بر اساس شبکه آبراهه به ۲۸ زیر‌حوضه کوچک‌تر تقسیم شده است که شکل (۲) محدوده و موقعیت آن‌ها را نسبت به خروجی حوضه نشان

می‌دهد. مساحت این محدوده ۷۹۹.۵ کیلومترمربع است. (DEM) حوضه بر مبنای نقشه رقومی توپوگرافی ۱:۵۰۰۰۰ حوضه در محیط GIS تهیه گردید. سپس خصوصیات فیزیکی موردنیاز DEM استخراج شد.

شکل ۲. مرز زیرحوضه‌های حوضه آبخیز طالقان تا خروجی حوضه

داده‌های بارش - رواناب

برای واسنجی مدل HEC-HMS لازم است که داده‌های واقعی بارش و سیلاب متناظر آن آماده گردد، برای این منظور داده‌های بارش ایستگاههای باران سنج ثبات و معادل رواناب ثبت شده آنها توسط ایستگاههای هیدرومتری حوضه مورد مطالعه از سازمان آب منطقه‌ای استان تهران برای بیست سال دوره آماری (۱۳۷۲-۱۳۹۲) تهیه شد. در مجموع از بین آمار اخذ شده چهار واقعه برای واسنجی در مدل انتخاب شد.

بهینه‌سازی پارامترها و داده‌های ورودی به مدل

۱. شماره منحنی؛ شماره منحنی زیر حوضه‌ها از تلفیق گروه هیدرولوژیک خاک و کاربری اراضی محاسبه شد و مقدار شماره منحنی هریک از زیر حوضه‌ها از رابطه زیر برآورد گردید (علیزاده، ۱۳۹۱،

$$\bar{CN} = \left[\sum \left(\frac{Ai}{100} \right) (CNi) \right] \quad (1)$$

که در آن:

\bar{CN} = میانگین وزنی شماره منحنی در سطح حوضه،

A_i = درصد مساحتی از حوضه که شماره منحنی آن CNi است،

CNi = شماره منحنی هریک از پارامترها.

۲. زمان تاخیر: به منظور بر آورد زمان تمرکز و تاخیر حوضه به عنوان دو متغیر دیگر موردنیاز برای اجرای مدل زمان تمرکز حوضه از روش کریپچ استفاده شد. این روش برای حوضه‌های کوچک و متوسط از کارایی بالایی برخوردار است (مهدوی، ۱۳۷۲).

$$TC = 0.0195 \times l^{0.77} \times S^{-0.385} \quad (2)$$

$$Tl = 0.6TC$$

که در آن:

- TC = زمان تمرکز به بر حسب دقیقه،
- L = طول آبراهه بر حسب متر،
- S = شیب آبراهه بر حسب متر،
- Tl = زمان تاخیر حوضه

۳. تلفات پایه: روش‌های متعددی برآورده تلفات پایه وجود دارد که در این پژوهش از مدل تلفات شماره منحنی SCS با توجه به روابط زیر محاسبه شد.

$$A) \quad p_e = \frac{(p-I_a)^2}{p-I_a+S} \quad B) \quad I_a = a \times S \quad C) \quad S = \frac{25400}{CN} - 254$$

که در آن:

p_e = ارتفاع بارش موثر،

p = ارتفاع بارندگی به میلی‌متر،

S = حداقل پتانسیل انباشت حوضه به میلی‌متر و

a = ضریبی است که در هر شرایط متفاوت است و نیاز به واسنجی کردن این ضریب در هر منطقه جهت دستیابی به نتایج مطلوب است. اما برای برآورده اولیه آن را $2/0$ در نظر می‌گیرند.

(محمدی مطلق. جلال کمالی، ۱۳۹۳)

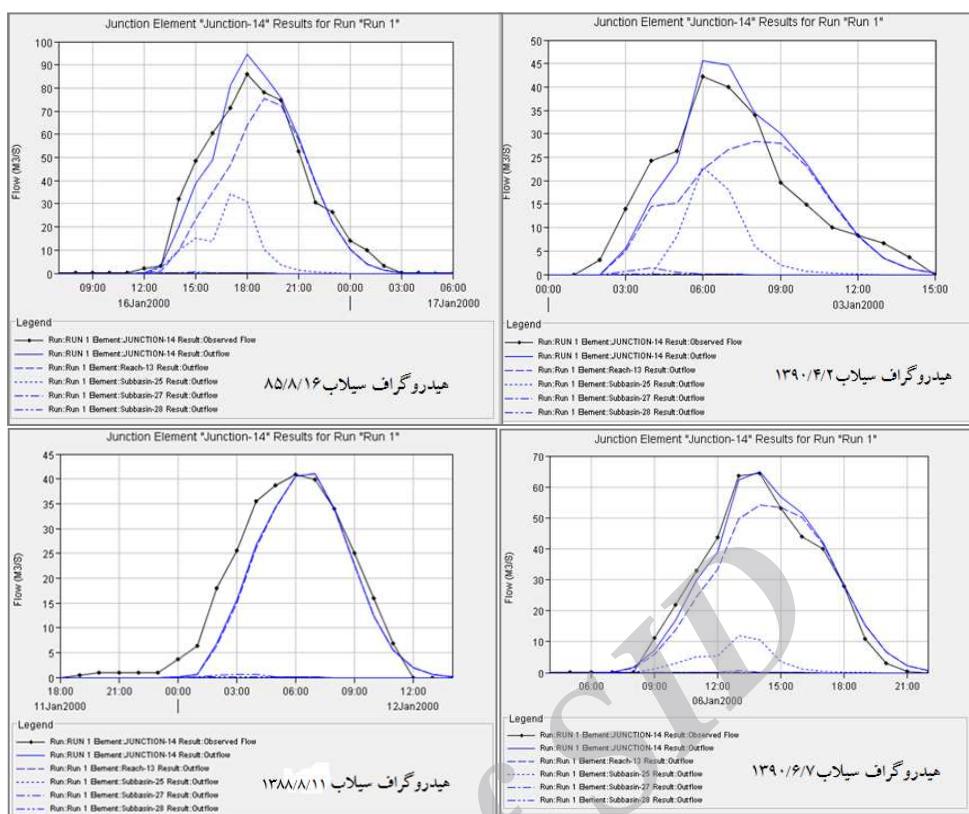
جدول ۱. مشخصات فیزیکی زیرحوضه‌های آبخیز طالقان

نام زیر حوضه	مساحت به (هکتار)	طول آبراهه به (متر)	اختلاف ارتفاع به (متر)	شیب آبراهه (متر بر متر)	زمان تمرکز به دقیقه
- A۱	۵۸۲۸/۸۹	۱۱۳۳۸/۳۰۱	۷۶۵	۷/۶	۷۶
- A۲	۴۸۲۲/۴۴	۱۲۷۷۸/۸۸۸	۱۸۵۲	۰/۱۴	۶۰
- A۳	۶۰۴۹۷	۳۰۲۷/۷۴۷	۸۴	۷/۳	۳۶
- A۴	۲۴۷۶/۶۸	۷۶۴۷/۲۵۵	۱۵۵۳	۰/۲۱	۳۴

نام زیر حوضه	مساحت به (هکتار)	طول آبراهه به (متر)	اختلاف ارتفاع به (متر)	شیب آبراهه (متر بر متر)	زمان تمرکز به دقیقه
- A ۵	۶۱۶۶/۲۵	۱۴۴۰۱/۲۰۳	۱۳۹۷	٪۹	۷۸
- A ۶	۹۲۶/۵۶	۲۹۸۱/۸۶	۶۰	٪۲	۴۱
- A۷	۱۱۸۸/۲۵	۸۳۵۶/۶۶۷	۱۷۰۹	۰/۲۱	۳۷
- A۸	۴۸۴/۱۶	۳۰۰۵/۹۷۸	۴۰	٪۱	۵۴
- A۹	۱۰۰۰۴/۸۵	۲۳۰۷۷/۴۰۱	۱۵۳۰	۰/۱۱	۱۰۴
- A۱۰	۱۵۴۸/۶۸	۵۷۱۱/۱۳۴	۱۰۰	٪۱	۸۹
- A۱۱	۲۵۶۷/۲۳	۹۹۱۶/۱۷۳	۱۵۳۰	۰/۱۵	۴۸
- A۱۲	۶۵۵۷/۶۸	۲۲۲۳۶/۹۱	۱۷۶۱	٪۷	۱۲۰
- A۱۳	۹۵۹/۴۴	۶۷۸۵/۰۱۵	۸۸۶	۰/۱۳	۳۸
- A۱۴	۲۸۴/۱۳	۲۲۸۲۰/۴۶	۴۰	٪۱	۴۵
- A۱۵	۲۸۱۲/۱۰	۹۳۷۴/۸۸۹	۱۴۳۴	۰/۱۵	۴۶
- A۱۶	۳۴۰۴/۶۵	۱۵۲۳۲/۴۸۲	۱۹۰۰	۰/۱۲	۷۳
- A۱۷	۱۴۵۴/۱۷	۹۲۶۶/۲۶۳	۱۳۳۰	۰/۱۴	۴۷
- A۱۸	۲۸۷۷/۶۳	۱۴۹۸۳/۵۶۹	۱۹۸۰	۰/۱۳	۷۰
- A۱۹	۳۸۵/۶۲	۴۴۶۹/۸۱۱	۷۸۵	۰/۱۷	۲۴
- A۲۰	۲۶۷۱/۷۸	۱۰۱۴۷/۴۹۶	۱۲۶۸	۰/۱۲	۵۲
- A۲۱	۴۷۶۹/۲۷	۹۸۹۸/۶۴۶	۱۳۸۰	۰/۱۳	۵۱
- A۲۲	۳۶۴۲/۹۹	۱۷۸۳۵/۱۸۷	۲۰۶۰	۰/۱۱	۵۸
- A۲۳	۴۸۸۷۹۸	۳۸۸۹/۹۷۶	۵۵۰	۰/۱۴	۲۴
- A۲۴	۲۷۰۹/۵۰	۱۰۷۳۲/۸۳۱	۱۱۸۷	۰/۱۱	۵۷
- A۲۵	۹۴۶۹/۸۳	۲۱۷۹۴/۷۵۲	۲۱۲۰	٪۹	۱۰۷
- A۲۶	۲۰۹/۵۱	۱۸۶۵/۱۳	۳۲۳	۰/۱۷	۱۲
- A۲۷	۵۷۹/۰۴	۴۹۰۶/۷۱۵	۹۰۷	۰/۱۸	۲۶
- A۲۸	۱۹/۹۴	۵۹۶/۲۹۱	۴	۶۷	۳
- B۱۳	-	۲۵۰۳/۴۲۳	۲۵	٪۱	۴۷
- B۱۶	-	۱۹۶۶/۷۴۶	۲۰	٪۱	۳۹
- B۱۹	-	۱۷۴۲/۶۱۵	۲۰	٪۱	۳۵
- B۲۱	-	۵۷۰۸/۳۱۴	۶۰	٪۱	۸۹
- B۲۳	-	۱۴۹۱/۲۶۱	۲۰	٪۱	۳۱
- B۲۶	-	۱۴۹۱/۲۶۱	۱۶	٪۱	۳۱

منظور از حرف B در جدول فوق زیرحوضه‌هایی است که علاوه بر داشتن آبراهه فرعی آبراهه اصلی نیز از آن عبور کرده

است.

شکل ۳. نتایج واسنجی چهار سیل رخ داده در حوضه آبخیز طالقان

۴. انتخاب بارش شدید: انتخاب بارش‌ها نیز بر حسب شدیترین بارش رخ داده با تداوم زمانی مختلف صورت گرفت در نهایت، پایه زمانی مورد مطالعه بر حسب زمان تمکر حوضه انتخاب گردید. بارش‌های دارای تداوم ۶-۷-۸ انتخاب شد. برای تهیه الگوی بارش جمعاً حدود ۵۰ گرگار با پایه‌های زمانی مختلف انتخاب شد. روش کار نیز مبتنی بر تجزیه رگبارها به چهار چارک و محاسبه درصد مقدار بارش در هر چارک و رتبه‌دهی به چارک‌ها بود سپس با میانگین‌گیری از رتبه‌ها در هر چارک رتبه شاخص مشخص و در نهایت، الگوی نهایی هر تداوم بدست آمد. در مرحله بعد مقادیر حداکثر عددی هر تداوم و بارش روزانه، تحت آزمون‌های آماری از قبیل تصادفی بودن، همگن بودن و آزمون داده‌های پرت قرار گرفت، سپس با استفاده از نرم‌افزار SMADA برای هر گروه از دادها در بازه‌های زمانی مختلف تحلیل فراوانی با استفاده

از لوگ پیرسون تیپ سه صورت گرفت و بارندگی برای هر بازه زمانی در دوره بازگشت مورد نظر محاسبه شد.

تعیین مناطق مولد سیل و اولویت‌بندی سیل خیزی زیرحوضه‌ها

در این پژوهش با تلفیق سامانه اطلاعات جغرافیایی (GIS) و مدل (HEC-HMS) اثر متقابل عوامل فیزیکی و اقلیمی بر پتانسیل سیل خیزی زیرحوضه‌های حوضه آبخیز طالقان تا خروجی شهرک طالقان مورد مطالعه قرار گرفت و با در نظر گرفتن همزمانی بدی اوج زیرحوضه‌ها و نقش روندیابی سیل در رودخانه‌ها اولویت‌بندی سیل خیزی زیرحوضه انجام پذیرفت. سپس با استفاده از روش واکنش سیل واحد در محیط مدل HEC-HMS زیرحوضه‌های آبخیز طالقان از نظر سیل خیزی و براساس دوره بازگشت ۵۰ سال اولویت‌بندی شد. در این روش با حذف متوالی و یک‌به‌یک در هر بار اجرای مدل بدی خروجی کل حوضه پس از روندیابی سیل در رودخانه اصلی بدون اثر زیرحوضه موردنظر تعیین شد، بدین ترتیب، میزان مشارکت هریک از زیرحوضه‌ها در تولید سیل خروجی بدست آمد. زیر حوضه‌ای که بیشترین سهم را در سیل خیزی داشته باشد در گام نخست به عنوان سیل خیزترین زیرحوضه شناخته شد. سپس سایر زیر حوضه بر حسب میزان مشارکت آنها در دبی خروجی اولویت‌بندی شدند.

جدول ۳. نتایج اولویت‌بندی سیل خیزی زیرحوضه‌ها به روش حذف انفرادی زیرحوضه‌ها براساس دوره بازگشت ۵۰ سال

ردیف کاهشی	درصد دبی کاهشی	دبی کاهش یافته	دبی پس از کاهش	درصد مساحت	دبی اولیه	مساحت پس از کاهش	مساحت سطح همیماش	شماره زیرحوضه	مساحت اولیه
۱۷/۸۰	۱۱/۷۵	۱۵۹/۴۸	۸/۳	۱۷۱/۲۳	۷۳۳/۵	۶۵/۹۹۹	۱	۷۹۹/۵	
۲/۵۵	۱/۲۳	۱۷۰	۶/۰	۱۷۱/۲۳	۷۵۱/۳	۴۸۲	۲	۷۹۹/۵	
۲/۶۷	۰/۱۶	۱۷۱/۰۷	۰/۸	۱۷۱/۲۳	۷۹۳/۵	۶	۳	۷۹۹/۵	
۱/۹۴	۰/۴۸	۱۷۰/۷۵	۳/۱	۱۷۱/۲۳	۷۷۴/۷	۲۴/۹۹۹	۴	۷۹۹/۵	
۵/۶۹	۳/۵۱	۱۶۷/۷۲	۷/۷	۱۷۱/۲۳	۷۷۷/۸	۶۱/۹۹۹	۵	۷۹۹/۵	
۳/۵۵	۰/۳۳	۱۷۰/۹	۱/۲	۱۷۱/۲۳	۷۹۰/۲	۹/۲۹۹	۶	۷۹۹/۵	
۵/۴۶	۰/۶۵	۱۷۰/۵۸	۱/۵	۱۷۱/۲۳	۷۸۷/۶	۱۱/۹	۷	۷۹۹/۵	
۷/۵۰	۰/۳۶	۱۷۰/۸۷	۰/۶	۱۷۱/۲۳	۷۹۴/۷	۴/۷۹۹	۸	۷۹۹/۵	
۱۳/۰۵	۱۳/۰۵	۱۵۸/۱۸	۱۲/۵	۱۷۱/۲۳	۶۹۹/۵	۹۹/۹۹۹	۹	۷۹۹/۵	
۸/۱۹	۱/۲۷	۱۶۹/۹۶	۱/۹	۱۷۱/۲۳	۷۸۴/۰	۱۵/۴۹۹	۱۰	۷۹۹/۵	
۱/۷۲	۱/۱۳	۱۷۰/۱	۸/۲	۱۷۱/۲۳	۷۳۳/۸	۶۵/۶۹۹	۱۱	۷۹۹/۵	
۱۷/۸۰	۱۱/۷۵	۱۵۹/۴۸	۸/۳	۱۷۱/۲۳	۷۳۳/۵	۶۵/۹۹۹	۱۲	۷۹۹/۵	
۴۶/۶۷	۴/۴۸	۱۶۶/۷۵	۱/۲	۱۷۱/۲۳	۷۸۹/۹	۹/۵۹۹	۱۳	۷۹۹/۵	
۲۵/۷۲	۰/۷۲	۱۷۰/۵۱	۰/۴	۱۷۱/۲۳	۷۹۶/۷	۲/۷۹۹	۱۴	۷۹۹/۵	

درصد دبی کاهش	دبی کاهش یافته	دبی پس از کاهش	درصد مساحت	دبی اولیه	مساحت پس از کاهش	مساحت سطح همپیماش	شماره زیرحوضه	مساحت اولیه
۲۲/۸۸	۹/۲۴	۱۶۱/۹۹	۳/۵	۱۷۱/۲۳	۷۷۱/۴	۲۸/۰۹۹	۱۵	۷۹۹/۵
۲۲/۰۳	۷/۸۳	۱۶۳/۴	۴/۳	۱۷۱/۲۳	۷۶۵/۵	۳۳/۹۹۹	۱۶	۷۹۹/۵
۲۶/۸۳	۳/۸۹	۱۶۷/۳۴	۱/۸	۱۷۱/۲۳	۷۸۵	۱۴/۴۹۹	۱۷	۷۹۹/۵
۲۸/۷۹	۸/۲۹	۱۶۲/۹۴	۳/۶	۱۷۱/۲۳	۷۷۰/۷	۲۸/۷۹۹	۱۸	۷۹۹/۵
۴۸/۲۲	۱/۸۸	۱۶۹/۳۵	۰/۵	۱۷۱/۲۳	۷۹۵/۶	۳/۸۹۹	۱۹	۷۹۹/۵
۸/۹۲	۶/۸۴	۱۶۴/۹۳	۹/۶	۱۷۱/۲۳	۷۷۲/۸	۷۶/۶۹۹	۲۰	۷۹۹/۵
۳۵/۵۶	۱۶/۹۶	۱۵۴/۷	۶	۱۷۱/۲۳	۷۵۱/۸	۴۷/۶۹۹	۲۱	۷۹۹/۵
۵۲/۲۰	۱۹	۱۵۲/۲۳	۴/۶	۱۷۱/۲۳	۷۶۳/۱	۳۶/۳۹۹	۲۲	۷۹۹/۵
۲۸/۱۷	۱/۳۸	۱۶۹/۸۵	۰/۶	۱۷۱/۲۳	۷۹۴/۶	۴/۸۹۹	۲۳	۷۹۹/۵
۵۲/۸۸	۱۴/۳۳	۱۵۶/۹	۳/۴	۱۷۱/۲۳	۷۷۲/۴	۲۷/۰۹۹	۲۴	۷۹۹/۵
۴۱/۲۱	۳۸/۹۴	۱۳۲/۲۹	۱۱/۸	۱۷۱/۲۳	۷۰۴/۸	۹۴/۶۹۹	۲۵	۷۹۹/۵
۲۰/۹۶	۰/۴۴	۱۷۰/۷۹	۰/۳	۱۷۱/۲۳	۷۹۷/۴	۲/۰۹۹	۲۶	۷۹۹/۵
۱۹/۴۹	۱/۳۱	۱۷۰/۱	۰/۷	۱۷۱/۲۳	۷۹۳/۷	۵/۷۹۹	۲۷	۷۹۹/۵
۲۵/۱۳	۰/۰۵	۱۷۱/۱۸	۰/۰	۱۷۱/۲۳	۷۹۹/۳	۱۹۹/۰	۲۸	۷۹۹/۵

بحث و نتیجه گیری

نتایج حاصل اولویت‌بندی زیرحوضه‌ها بر اساس دوره بازگشت ۵۰ سال که در جدول (۳) نمایش داده شده نشان می‌دهد که زیرحوضه‌هایی که نزدیک به خروجی هستند نقش بیشتری را در تولید دبی خروجی حوضه دارند، و اجرای طرح‌های مدیریتی از جمله آبخیزداری در این مناطق اهمیت خاصی بر دارند. بررسی‌ها نشان می‌دهد که زیرحوضه ۲۵ بایستی در اولویت اول فعالیت مبارزه با سیل قرارگیرد، زیرا با توجه به دبی ارج شیبیه‌سازی شده توسط مدل HEC-HMS این زیرحوضه دارای بالاترین میزان دبی اوج می‌باشد. بررسی‌های هیارولوژی نشان می‌دهد شیب یک منطقه نقش مهمی را در تبدیل بارش به رواناب بر عهده دارد، اما این شاخصه همیشه و در هر شرایطی صدق نمی‌کند. همانطور که جدول (۱) نشان می‌دهد زیرحوضه شماره یک شیب کمتری را نسبت به زیرحوضه‌های اطراف خود مانند ۲، ۳، ۴ دارد، اما نقش بیشتری را در سیل خیزی در آن محدوده ایفا می‌کند. حتی این زیرحوضه زمان تمرکز بیشتری را هم نسبت به زیرحوضه‌های اطراف خود دارد اما نقش آن در افزایش دبی سیل زیادتر است. همچنین همبستگی زیادی بین شماره منحنی و گروه خاک و دبی اوج وجود دارد به طوری که زیرحوضه‌های سیل خیز عمده‌تر در گروه خاک C و D واقع شده‌اند و شماره منحنی بالایی دارند. نتایج بدست آمده از جدول (۳) نشان می‌دهد که میزان مشارکت زیرحوضه‌ها در بدله خروجی کل حوضه تنها تحت تاثیر مساحت و بدله اوج زیرحوضه نمی‌باشد و زیرحوضه‌هایی که مساحت بیشتری دارند، نقش بیشتری در سیل خیزی ندارند. عواملی مانند موقعیت مکانی زیرحوضه‌ها، فاصله تا خروجی و نقش روندیابی در رودخانه اصلی، ضریب شماره منحنی و میزان بارش دریافتی هر زیرحوضه تاثیر بهسزایی در سیل خیز بودن زیرحوضه دارند.

براساس میزان کاهش دبی در اثر حذف زیرحوضه موردنظر و اجرای مدل و مقایسه دبی مشاهده شده با دبی اولیه زیرحوضه‌های سیل خیز را می‌توان مشخص کرد و برسی شدت سیل خیزی طرح‌های کنترلی را بر روی آنها اجرا کرد. از نتایج حاصل از این پژوهش می‌توان در برنامه‌ریزی عملیات کنترل سیالاب از نوع سازه‌های کوچک و یا تقویت و مدیریت پوشش گیاهی در منطقه مورد بررسی استفاده نمود. همچنین در تعیین مکان نصب ادوات اندازه‌گیری و هشدار سیل در زیرحوضه‌های سیل خیز نیز می‌توان از نتایج این پژوهش بهره برد.

جدول ۴. شماره منحنی و گروه هیدرولیک خاک و شدت سیل خیزی زیر حوضه‌ها

نام زیرحوضه	مساحت به km ²	گروه هیدرولیک خاک	شدت سیل خیزی	شماره منحنی متوسط	شماره منحنی خشک
۱	۵۸/۲۸	C - B	متوسط	۷۰	۶۵
۲	۴۸/۲۲	B	کم	۶۱	۵۶
۳	۶	B	خیلی کم	۶۰	۵۵
۴	۲۴/۷۶	C - B	کم	۶۵	۶۰
۵	۶۱/۶۶	B	متوسط	۶۶	۶۱
۶	۹/۲۶	B	کم	۶۰	۵۵
۷	۱۱/۸۸	B	کم	۷۱	۶۶
۸	۴/۸۴	B	کم	۶۹	۶۴
۹	۱۰۰/۰۴	B	متوسط	۶۵	۵۸
۱۰	۱۵/۴۸	B	کم	۵۶	۵۱
۱۱	۲۵/۶۷	B	کم	۵۵	۴۹
۱۲	۶۵/۵۲	B	متوسط	۷۰	۶۵
۱۳	۹/۵۹	C - B	متوسط	۸۰	۷۵
۱۴	۲/۸۴	B	کم	۷۲	۶۷
۱۵	۲۸/۱۲	C - B	متوسط	۸۳	۷۹
۱۶	۳۴	C - B	متوسط	۵۹	۵۳
۱۷	۱۴/۵۴	C - B	کم	۷۳	۶۸
۱۸	۲۸/۷۷	C - B	متوسط	۶۱	۵۶
۱۹	۳/۸۵	C - B	کم	۷۱	۶۶
۲۰	۲۶/۷۱	C - B	متوسط	۵۴	۴۹
۲۱	۴۷/۶۹	C - D	زیاد	۷۵	۶۹
۲۲	۳۶/۱۲	C - B	زیاد	۸۲	۷۸
۲۳	۴/۸۸	C - D	کم	۷۴	۶۸
۲۴	۲۷/۰۹	C - B	زیاد	۸۰	۷۷
۲۵	۹۴/۶۹	C - B	خیلی زیاد	۸۰	۷۵
۲۶	۲/۰۹	C	کم	۷۶	۷۱
۲۷	۵/۷۹	C	کم	۷۶	۶۸
۲۸	۰/۱۹۹۴	C	خیلی زیاد	۸۰	۷۵

کتابشناسی

۱. ایزانلو، حسن؛ مرادی، حمیدرضا؛ صادقی، حمیدرضا (۱۳۸۸)، مقایسه اولویت‌بندی زمانی سیل خیزی در دوره‌های هیدرولوژیکی مختلف مطالعه موردي: زیرحوضه‌های آبخیز کوشک‌آباد خراسان رضوی، فصلنامه پژوهش‌های آبخیزداری شماره ۸۲، صص ۲۹-۲۱.
۲. خسرو شاهی، محمد؛ تقیانی، بهرام (۱۳۸۲)، بررسی نقش مشارکت زیرحوضه‌ها در شدت سیل خیزی حوضه دماوند، نشریه پژوهش و سازندگی، شماره ۱۶، صص ۴۰-۲۸.
۳. روغنی، محمد؛ مهدوی، محمد؛ غفوری، عبدالمحمد (۱۳۸۲)، معرفی روشی در مکانیابی سطوح موثر بر دبی اوج سیل بهمنظور برنامه‌ریزی مهار سیلاب و کاهش خسارات آن در حوضه‌های آبخیز کشور، مطالعه موردي حوضه رودک؛ نشریه پژوهش و سازندگی در منابع طبیعی، شماره ۶۱، صص ۱۸-۷.
۴. علیزاده، امین (۱۳۹۱)، اصول هیدرولوژی کاربردی، چاپ ۳۴، انتشارات دانشگاه امام‌رضا، سال، مشهد؛
۵. مهدوی، محمد (۱۳۷۱)، هیدرولوژی کاربردی، چاپ اول، انتشارات دانشگاه تهران؛
۶. محمدی‌مطلق، رضا؛ جلال‌کمالی، نوید؛ جلال‌کمالی، امیر (۱۳۹۳)، بررسی نقش مشارکت زیرحوضه‌های آبریز در شدت سیل خیزی، مطالعه موردي حوضه آبریز دالکی، نشریه مهندسی آبیاری و آب، سال چهارم؛ شماره ۱۳ صص ۴۶-۴۱.
۷. نشاط، علی؛ صدقی، حسین (۱۳۸۵)، برآورد میزان رواناب با استفاده از روش سازمان حفظ خاک (SCS) و مدل HEC-HMS در حوضه آبخیز باع ملک، استان خوزستان. نشریه علمی پژوهشی علوم کشاورزی، سال دوازدهم، شماره ۴ صص ۷۹۶-۷۸۷.
۸. نصری، مسعود؛ سلیمانی سارود، فرشاد (۱۳۸۹)، اولویت‌بندی مناطق موثر بر دبی اوج سیلاب با استفاده از مدل هیدرولوژیکی HEC-HMS در حوضه آبخیز سد شیخ‌بهایی. فصلنامه علوم و فنون منابع طبیعی، سال ششم، شماره ۳ صص ۱-۱۵؛
9. Brilly, Rusjan, S. Amd A. Vidmar .2006, Monitoring the impact of urbanisation on the Glinscica stream, journal of physics and chemistry of the earth.54.32-46;
10. Christopher A. Johnson and Andrew C. Yung. 2001, The Use of HEC-GeoHMS and HEC-HMS to Perform Grid-based Hydrologic Analysis of a Watershed.26.59-67;
11. Dovonce, E., 2000, A physically based distributed hydrologic model, Master of Science Thesis, the Pennsylvania State University;
12. James Oloche OLEYIBLO, Zhi-jia LI, 2010, Application of HEC- HMS for flood forecasting in Misai and Wan'an catchments in China. Hohai;
13. University, Nanjing R. China. pp 14-22;
14. Knebla. M.R, Yanga. Z.-L, Hutchisonb. K., Maidment. D.R, 2005, Regional scale flood modeling using NEXRAD rainfall, GIS. And HEC-HMS/RAS: a case study for the SanAntonio River Basin. Journal of Environmental Management ,vol.74 .pp325-336;
15. Pappas, E.A, smith, D.R, Huang, C., shuster, W.C. And J.V.bonta.2007, Impervious surface impacts to runoff and sediment discharge under laboratory rainfall simulation, Journal of CATENA.No12.pp; 7-12.